

— naruszenie ogólnych zasad uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i proporcjonalności ze względu na nakazanie odzyskania rzekomej pomocy od jej beneficjenta.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 25 września 2008 r. w sprawie F-44/05,
Strack przeciwko Komisji, wniesione w dniu 3 grudnia
2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-526/08 P)

(2009/C 44/93)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Krämer i B. Eggers, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Guido Strack (Kolonia, Niemcy)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 25 września 2008 r. wydanego w sprawie F-44/05 Strack przeciwko Komisji,
- obciążenie skarżącego kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie skierowane jest przeciwko wyrokowi Sądu do Spraw Służby Publicznej z dnia 25 września 2008 r. wydanemu w sprawie F-44/05 Strack przeciwko Komisji. Wyrokiem tym stwierdzono nieważność decyzji Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, która odrzucała podanie skarżącego o przyjęcie go na stanowisko kierownika wydziału „Zaproszenia do składania ofert” i nakazywała Komisji zapłatę 2 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez skarżącego.

W celu uzasadnienia odwołania skarżąca przytacza dwa zarzuty.

1. Naruszenie prawa wspólnotowego poprzez uznanie istnienia interesu prawnego we wniesieniu skargi o stwierdzenie nieważności

Komisja zarzuca po pierwsze, że wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji odmownej został uznany za dopuszczalny mimo braku u skarżącego interesu prawnego we wniesieniu skargi o stwierdzenie nieważności decyzji o powołaniu, wynikającego z jednoczesnego wniesienia skargi odszkodowawczej. Takie rozwiązanie stanowi błąd co do prawa i może prowadzić

do niepewności w odniesieniu do środków wykonawczych, o których mowa w art. 233 WE. Reguła, zgodnie z którą niedopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności automatycznie pociąga za sobą niedopuszczalność bezpośrednio z nią związanej skargi odszkodowawczej nie znajdowałaby zastosowania w sytuacji gdy brak jest niebezpieczeństwa, że w drodze skargi odszkodowawczej dojdzie do obejścia wymaganego postępowania poprzedzającego czy też innych przesłanek dopuszczalności, a zatem skarga odszkodowawcza mogłaby być dopuszczalna także wtedy gdy skarga o stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalna z powodu braku interesu prawnego.

2. Braki w uzasadnieniu odnośnie do wykładni i stosowania przesłanki zaistnienia krzywdy

Po drugie Sąd popełnił w pkt 219 zaskarżonego wyroku błąd stwierdzając, że skarżący rzeczywiście odniósł krzywdę wynikającą z pozbawienia go prawa do rozpatrzenia jego kandydatury przysługującego w określonych okolicznościach. Wniosek ten nieuchronnie oznacza, że niezgodność z prawem decyzji odrzucającej podanie jest jednoznaczna z krzywdą. Taka wykładnia nie uwzględnia faktu, że odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty wymaga łącznego spełnienia trzech przesłanek czyli po pierwsze niezgodności z prawem zachowania zarzuconego instytucjom, rzeczywistego charakteru powoływanej szkody i po trzecie istnienia związku przyczynowego między dwoma poprzedzającymi przesłankami.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2008 r. — Norilsk Nickel Harjavalta Oy i Umicore NV przeciwko Komisji

(Sprawa T-532/08)

(2009/C 44/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Harjavalta, Finlandia) i Umicore SA/NV (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: K. Nordlander, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- Stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.